

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, Ph.D.
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 12. 2023, č. j.: MV-179715-4/SO-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 14. 12. 2023, č. j.: MV-179715-4/SO-2023, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 14. 9. 2023, č. j. OAM-31576-39/ZM-2022, kterým byla podle ust. § 44a odst. 11 ve spojení s ust. § 46 odst. 6 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), zamítnuta žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že spisový materiál neobsahuje dostatek důvodů a podkladů umožňujících učinit závěr o výkonu nelegální práce. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 19. 12. 2022, č. j. 1 Azs 156/2022-63, se pro dovození závěru o výkonu práce na jiné pracovní pozici u téhož zaměstnavatele vyžaduje, aby se jednalo o pravidelně se opakující výkon práce na jiné pracovní pozici než té, pro kterou byla naposledy schválena změna zaměstnavatele, což v žalobcově případě nebylo naplněno. Dle rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 7. 2023, č. j. 77 A 122/2021-94, nepostačuje pouhé převzetí pohledu oblastního inspektorátu práce, nýbrž správní orgán je povinen zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností. Prvostupňový orgán i žalovaná se měly blíže zabývat faktickou náplní práce bez ohledu na její označení v dodatku k pracovní smlouvě, zvláště byla-li jeho platnost a účinnost rozporována zaměstnavatelem. Činnosti „pomocné práce“ či „pomoc kolegům“ a „úklid“ jsou svou povahou přiřaditelné k pracovní pozici, pro niž byla žalobci schválena změna zaměstnavatele. Měla-li odlišnost obou pozic spočívat v místu výkonu práce, jde o nepřipustné dotváření klasifikace zaměstnání CZ-ISCO v neprospěch žalobce. Žalovaná měla vymezit obě pracovní pozice, definovat obsahové rozdíly mezi nimi a řádně uvést, proč dospěla k závěru, že žalobce vykonává práci na jiné pozici, než pro jakou mu byla schválena změna zaměstnavatele. Protokol o kontrole není konečným rozhodnutím ve věci, samotný příkaz nebyl dosud zaměstnavateli žalobce doručen. Správní orgány se podle žalobce uchýlily k příliš formalistickému výkladu ustanovení z.p.c., když jsou povinny vést řízení v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů a s ohledem na ochranu základních lidských práv a svobod. Prvostupňový orgán se nijak nezabýval srovnáním obou pozic a obsahovou náplní práce. V rámci žalobcova výslechu poskytl zaměstnavatel zavádějící vyjádření, které by žalobci nemělo být kladeno k tíži, zaměstnavatel potom podal obsahově odporující písemné vyjádření. Žalobce nelze nutit k návratu do země původu zmítané ozbrojeným konfliktem, jelikož by takový postup představoval porušení zásady non refoulement, současně má v České republice sociální a ekonomické zázemí a vybudoval si zde partnerský vztah. Povinnost posuzovat přiměřenost dopadu napadeného rozhodnutí do základního práva na respektování soukromého a rodinného života vyplývá přímo ze čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), vznese-li cizinec námitku nepřiměřenosti, která není nemyslitelná či zdánlivá. Možnost udělení dlouhodobého víza za účelem strpění je čistě hypotetická, po skončení války žalobce nebude mít možnost úpravy pobytového statusu. V návaznosti na negativní vyřízení žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty žalobce ztrácí možnost žádat o vydání povolení k trvalému pobytu. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a přiznat náhradu nákladů.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná plně odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Skutkový stav byl bez pochybností zjištěn z pracovní smlouvy a dokladu o náplni práce, zaměstnavatel žalobce potvrdil, že pro něj nemá údržbářskou práci, k závěru o výkonu nelegální práce dospěl i Oblastní inspektorát práce pro hlavní město Prahu. Žalovaná nedotvářela klasifikace zaměstnání v neprospěch žalobce, nýbrž obě pozice posoudila podle obsahových náplní, jak je popsali žalobce a zaměstnavatel. Na podporu své argumentace žalovaná vycházela z popisu obsahové náplně pracovních pozic dle veřejně dostupné databáze klasifikace zaměstnání. V prvostupňovém řízení žalobce nespécifikoval okolnosti stran svých soukromých a

rodinných vazeb v zemi původu ani na území České republiky, teprve v odvolání zmínil vztah s družkou. Žalobce nepožádal o vízum za účelem strpění pobytu, a tak nemůže předjímat výsledek tohoto řízení. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 4. 5. 2022 podal žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu zaměstnání (zaměstnanecké karty), v níž uvedl pracovní zařazení na pozici údržbáře.
5. Během výsledku zaznamenaného v protokolu ze dne 4. 11. 2022, č. j.: OAM-31576-22/ZM-2022, žalobce uvedl, že je zaměstnán jako pomocný dělník, kdy se jedná o různé pomocné práce, nakládku a vykládku materiálů a škrábání starých barev ze zdi konkrétního objektu. Předtím od dubna do července 2022 vykonával na jiném místě pomocné stavební práce spočívající v nakládce a vykládce a v pokládání suchých podlah. Náplní pracovní činnosti žalobce je pomoc kolegům, úklid a dovážení materiálů. Při výsledku přítomný zástupce zaměstnavatele sdělil, že žalobce má uzavřenou pracovní smlouvu na údržbářské práce, na něž momentálně nebyly zakázky, a jelikož se jedná o dobrého pracovníka, domluvili se na jiném druhu práce.
6. V pracovní smlouvě uzavřené dne 2. 6. 2021 mezi zaměstnavatelem a žalobcem je sjednaným druhem práce „Údržbář – Pomocní pracovníci údržby budov a souvisejících prostor (CZ-ISCO 96220)“, ve vymezení náplně práce se uvádí: „údržba kancelářských prostor a přilehlého pozemku, drobné opravy malířské, natěračské, úklidové a jiné práce, údržba vytápění, údržba komunikací v areálu, v létě sekání trávy, v zimě odklizení sněhu“. Dodatkem k pracovní smlouvě podepsaným dne 30. 12. 2021 byl druh práce rozšířen o pozici „pomocný stavební dělník“. V platovém výměru ze dne 1. 1. 2022 bylo pracovní zařazení žalobce označeno jako „pomocný pracovník údržby budov, pomocný stavební dělník“.
7. Zaměstnavatel žalobce ve vyjádření ze dne 14. 3. 2023 uvedl, že žalobce jako pomocný údržbář budov provádí údržbu a jednoduché opravy v budovách, areálech a zařízeních včetně přilehlých venkovních prostor. Tyto činnosti se v některých bodech shodují a překrývají s činnostmi, které by samostatně naplňovaly výkon práce stavebního dělníka.
8. Podle protokolu o kontrole Oblastního inspektorátu práce pro hlavní město Prahu ze dne 2. 5. 2023, č. j. 3326/3.71/23-5, byla dne 21. 2. 2023 u zaměstnavatele zahájena kontrola. Při kontrole bylo zjištěno, že žalobce v období od 1. 1. 2022 do 21. 2. 2023 v rozporu s pracovní smlouvou uzavřenou dne 2. 6. 2021 se sjednaným druhem práce „Údržbář – Pomocní pracovníci údržby budov a souvisejících prostor“ vykonával práci pomocného stavebního dělníka. Pokud kontrolovaná osoba umožnila žalobci výkon závislé práce v rozporu se zaměstnaneckou kartou, porušila ust. § 89 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), a současně došlo k naplnění § 5 písm. e) bodu 2 téhož zákona.
9. Dne 3. 8. 2023 se žalobce seznámil se spisovým materiálem, jak vyplývá z protokolu, č. j.: OAM-31576/ZM-2022, a následně dne 1. 9. 2023 bylo doručeno jeho písemné vyjádření, v němž uvedl, že vykonával práci stavebního dělníka, aby za vydělané peníze mohl nakupovat trvanlivé potraviny pro krajany ve válkou napadených částech domovského státu.
10. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 14. 9. 2023, č. j. OAM-31576-39/ZM-2022, byla žalobcova žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty zamítnuta

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

z důvodu dle ust. § 44a odst. 11 ve spojení s ust. § 46 odst. 6 písm. e) z.p.c. Prvostupňový orgán shrnul, že ze spisového materiálu, výsledku žalobce i jeho písemného vyjádření je patrné, že žalobce vykonával zaměstnání pomocného stavebního dělníka, ač k tomu nebyl oprávněn.

11. Žalobce podal proti rozhodnutí prvostupňového orgánu, odvolání, a to nejprve blanketní. V následném odůvodnění odvolání se argumentace v podstatných rysech shoduje se žalobními body.
12. Následně vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 14. 12. 2023.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Při jednání konaném dne 17. 6. 2024 žalobce prostřednictvím zástupce uvedl, že na věc je přílehlavý nový judikát NSS ze dne 28. 3. 2024, č. j.: 8 Azs 213/2023 – 53, jenž se zabývá výkladem neurčitého právního pojmu „nelegální práce“, klasifikace prací není součástí zákona, nejedná se o závazný podklad, materiálně žalobce vykonával práce, které spadaly pod původní klasifikaci, rozhodnutí bylo též nepřiměřené; vyjádření žalované nevyvrací žalobní námitky, zásadní je, jaká práce byla skutečně vykonávána, mělo se zkoumat, co žalobce skutečně dělal; o přestupku ještě nebylo inspekcí práce pravomocně rozhodnuto, je třeba ctít presumpci nevin; žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná odkázala na své vyjádření a napadené rozhodnutí, uvedla, že žalobci bylo uděleno vízum za účelem strpění; skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností, jak dodatkem k pracovní smlouvě, tak výsledkem žalobce, údržbář a pomocný stavební dělník jsou dvě zcela odlišné pracovní pozice, čehož si byl zaměstnavatel vědom, neměl ale zakázky, tak jej na jinou pracovní pozici převedl, žalobce byl poslán na stavbu, pokud zaměstnavatel rozšířil pracovní pozici, měl to nahlásit, změna pracovní pozice však nebyla nikterak legalizována; výkon nelegální práce zjistil i inspektorát práce, z výsledku žalobce je zjevné, co fakticky vykonával; o výkonu nelegální práce si žalovaná mohla učinit úsudek sama, inspekce práce takový závěr podpořila; žalovaná navrhla žalobu zamítnout.
15. Podle ust. § 44a odst. 11 z.p.c. *ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a), b) a c), § 42g odst. 3 větě první nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky – krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Ustanovení § 42g odst. 3 věta druhá a § 46 odst. 6 písm. d), jde-li o důvody uvedené v § 178f odst. 1 písm. a) a c) až f), a dále § 46 odst. 6 písm. e) a f) se použije obdobně. Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty učiněno oznámení podle § 42g odst. 7, 8 nebo 10, má se za to, že cizinec žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnávání na posledně oznámenou pracovní pozici.*
16. Podle ust. § 46 odst. 6 písm. e) z.p.c. *pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává, pokud cizinec vykonával nelegální práci.*

17. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou, která souvisí s nedodržením požadavků kladených procesním právním předpisem na výrok a odůvodnění rozhodnutí. Ty jsou upraveny především v ust. § 68 odst. 2, 3 a § 90 s.ř. S nepřezkoumatelností je spojena i otázka, zda se správní orgán zabýval veškerými skutečnostmi rozhodnými pro posouzení věci. Rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné tehdy, není-li zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaný vycházel, z jakých podkladů rozhodnutí tyto skutkové závěry učinil a jakými úvahami se řídil při hodnocení podkladů (vizte např. rozsudek NSS, č. j.: 6 Ads 87/2006-36). Z tohoto hlediska působí nepřezkoumatelnost rozhodnutí, pakliže správní orgán v rozhodnutí neuvede podklady rozhodnutí, z nichž dovodil skutkové závěry (vizte např. rozsudek NSS, č. j.: 4 Azs 55/2003-51), či jestliže nevypořádal rozpory mezi shromážděnými podklady, tzn. nevysvětlil, proč upřednostnil podklady svědčící o určitém skutkovém závěru na úkor podkladů svědčících o odlišném skutkovém závěru (vizte např. rozsudek NSS, č. j.: 5 A 48/ 2001-47). Nepřezkoumatelnost zakládají též nedostatky spočívající v tom, že není zřejmé, jakou právní normu (popř. jaký právní předpis a v jakém časovém znění) správní orgán na věc aplikoval, jak tuto právní normu vyložil a z jakých důvodů má za to, že s ohledem na skutkové okolnosti daného případu na něj lze tuto normu aplikovat. Žádné pochybení ve vyjmenovaných aspektech nepřezkoumatelnosti přitom napadené rozhodnutí nezatěžuje.
18. Podstata žaloby spočívá v názoru žalobce, že nebyla dostatečně vypořádána otázka výkonu nelegální práce, s čímž se soud neztotožňuje. V prvostupňovém rozhodnutí se na s. 2 konstatuje, že žalobci byla dne 17. 6. 2021 schválena změna zaměstnavatele se zařazením na pracovní pozici „Pomocní pracovníci údržby a souvisejících prostor“. Podle sdělení externí mzdové účetní ze dne 16. 6. 2022 byl pracovní poměr rozšířen o pozici pomocného stavebního dělníka, v platovém výměru ze dne 1. 1. 2022 se uvádí pomocný pracovník údržby budov a pomocný stavební dělník, v dodatku č. 1 k pracovní smlouvě je rovněž obsaženo rozšíření o činnosti pomocného stavebního dělníka. Žalobce však požádal o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu zaměstnání se zařazením výhradně na pozici údržbáře a při výsledku dne 4. 11. 2022 stran druhu vykonávané práce potvrdil, že (skutečně) provádí pomocné stavební práce, což dosvědčil i zástupce zaměstnavatele. Na s. 3 prvostupňového rozhodnutí se uvádí, že žalobce vedle činnosti pomocného pracovníka údržby vykonával práci pomocného stavebního dělníka, i když nepodal žádost o vykonávání další pracovní pozice u téhož zaměstnavatele. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí zabývala žalobcovou pracovní činností na s. 5 – 7 a přejala závěry ohledně jejího rozšíření na aktivity pomocného stavebního dělníka. Následně přistoupila k porovnání vymezení činností pomocného pracovníka údržby a pomocného stavebního dělníka podle klasifikace CZ-ISCO a odůvodnila, proč tyto činnosti nepovažuje za zaměnitelné. Soud zcela souhlasí s výkladem obsahu údržbářských a pomocných stavebních prací tak, jak jej žalovaná učinila na s. 7 napadeného rozhodnutí, když neshledala žalobcem namítané nepřípustné dotváření klasifikace zaměstnání CZ-ISCO v jeho neprospěch (za všechna zjištění lze zdůraznit žalobcovo tvrzení zaznamenané na s. 3 protokolu o výsledku, podle něhož reálně prováděl nakládku a vykládku materiálů a škrábal ze zdi starou barvu, o funkční infrastrukturu budovy se naopak nestaral; uvedené práce zjevně vybočují z rámce práce údržbáře). Podle názoru soudu se oba správní orgány dostatečně věnovaly nepřípustnému rozšíření, resp. změně, pracovní činnosti žalobce a správně identifikovaly výkon nelegální práce. Naproti tomu z protokolu o kontrole Oblastního inspektorátu práce pro hlavní město Prahu žádné skutkové ani právní závěry nebyly vyvozeny; potřebná

zjištění vyplynula už z ostatních podkladů (např. žalobcova výsledku). Učiněné závěry nejsou taktéž v rozporu s rozsudkem NSS ze dne 28. 3. 2024, č. j.: 8 Azs 213/2023 – 53, který byl předestřen na jednání; bylo dostatečně prokázáno a odůvodněno, že rozdíl mezi povoleným a skutečně vykonávaným druhem pracovní činnosti byl v žalobcově případě zásadní.

19. Soud připomíná, že definici nelegální práce obsahuje § 5 písm. e) zákona o zaměstnanosti. Ten v bodu 2 výslovně stanoví, že nelegální práci se rozumí též práce vykonávaná cizincem v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno, nebo v rozporu se zaměstnaneckou kartou, kartou vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrou kartou vydanými podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky nebo bez některé z těchto karet; to neplatí v případě výkonu jiné práce podle § 41 odst. 1 písm. c) zákoníku práce. Judikatura správních soudů se již přitom zabývala tím, co lze označit za výkon práce v rozporu se zaměstnaneckou kartou (analogicky i modrou kartou). V nedávném rozsudku z 25. 10. 2023, č. j.: 6 Azs 139/2023 - 36, NSS v bodě 49 shrnul, že zde musí „*existovat faktický rozpor co do druhu a místa takové práce (...) O rozpor se zaměstnaneckou kartou půjde například tehdy, pokud cizinec vykonává práci u jiného zaměstnavatele (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. září 2021 č. j. 7 Azs 118/2021 - 31 nebo ze dne 16. února 2023 č. j. 6 Azs 117/2022 - 33), na jiném místě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. dubna 2023 č. j. 4 Ads 25/2023 - 26) nebo realizuje práci jiného druhu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. září 2020 č. j. 2 Ads 83/2019 - 26). Rozpor se zaměstnaneckou kartou je tedy nutné chápat v tom smyslu, že cizinec vykonává práci jinak (jinde či pro někoho jiného), než jak mu vydaná karta stanoví.*“ Jak uvedeno výše, žalobce zjevně vykonával práci jiného druhu, než ke které měl povolení prostřednictvím zaměstnanecké karty.
20. Jde-li o posouzení přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života žalobce, také v tomto případě lze napadené rozhodnutí považovat za přezkoumatelné. Z jeho odůvodnění lze zjistit důvody, proč žalovaná nepřiměřenost zamítavého rozhodnutí neshledala a k jakým skutečnostem při tom přihlédla. Podle soudu tak zcela dostatečně reagovala na odvolací námitky.
21. Soud ve shodě se žalovanou připomíná, že posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí na soukromý a rodinný život cizince upravuje § 174a z.p.c.; podle jeho odstavce třetího se ovšem přiměřenost posuzuje pouze, pokud to zákon výslovně stanoví (což není tento případ). Podle soudní judikatury i v takových případech musí správní orgány s ohledem na závazky plynoucí z mezinárodního práva (z přímo aplikovatelného čl. 8 Úmluvy) výjimečně posoudit přiměřenost svého zásahu, pokud cizinec ve správním řízení vznese konkrétní námitku nepřiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života, a tím i porušení čl. 8 Úmluvy (např. rozsudek NSS ze dne 12. 12. 2019, č. j. 10 Azs 310/2019-32, bod 13). Žalobce ovšem až v odvolání poukázal pouze na to, že na území žije se svou družkou a že v jeho domovském státě probíhá válečný konflikt. V této souvislosti je nutno připomenout, že se jednalo o řízení zahájené na žádost žalobce, a bylo tak primárně na něm, aby správním orgánům sdělil vše podstatné, a to i ohledně možného zásahu do svého soukromého a rodinného života (např. rozsudek NSS ze dne 19. 5. 2016, č. j. 5 Azs 262/2015–35). K soužití s družkou žalobce nic bližšího neuvedl, soud tak považuje za dostatečnou argumentaci žalované, podle níž se pobyt družky žalobce v České republice nijak neodvíjí od pobytu žalobce. Pouhá existence partnerského vztahu nemůže bez dalšího založit nepřiměřenost zamítnutí žádosti z důvodu výkonu nelegální práce, zároveň nebyly zjištěny

specifické okolnosti, v jejichž světle by se neprodloužení žalobcova pobytu jevílo nepřiměřeným (případné komplikace při podání žádosti o trvalý pobyt (či jiný pobytový titul) nejsou specifikem zakládajícím nepřiměřenost vzhledem k čl. 8 Úmluvy). Žalobce také nijak blíže nehovořil o nebezpečí, jež by mu hrozilo v souvislosti s probíhajícím ozbrojeným konfliktem v zemi původu. Žalovaná současně příhodně zdůraznila, že jediným důsledkem napadeného rozhodnutí je pouze dočasná ztráta možnosti pracovat na území České republiky; žalobci není znemožněn pobyt v České republice. Žalobcovo tvrzení, že mu nebude uděleno dlouhodobé vízum za účelem strpění, není nijak podloženo. Pokud by se ale žalobce v důsledku ozbrojeného konfliktu skutečně nemohl vrátit do vlasti, není namístě se spoléhat na zaměstnaneckou kartu, jež není určena k ochraně před situací v zemi původu, ale je třeba požádat právě o vízum za účelem strpění nebo i o mezinárodní ochranu; neprodloužením zaměstnanecké karty k porušení zásady non-refoulement nedojde.

22. Soud shrnuje, že správní řízení ani rozhodnutí žalované není stíženo vadami. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. června 2024

JUDr. Václav Kočka-Amort v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

